

Краплини

Віталій Гречка

Як падає він, то спалахують крила,
Звивається простір, стискається час,
І кожне падіння – це Всесвітом хвиля,
І люди-краплини здригаються враз.

Падіння і злети – це вироки долі,
Законів незримих чіткий результат,
Глибин нескінчених – зіниці суворі,
Їх погляди – ліки, їх погляди – яд.

І котяться хвилі одна за одною,
Еони століть в міріадах світів,
Любуються зорі в краплинах собою,
Та інколи миттю – висушують їх.